

Any XXII núm. 4,860

Barcelona: Dilluns 18 de novembre de 1912

Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: La Dedicació de les Basíliques de Sant Pere y Sant Pau a Roma

Sant de demà: Sant Ponç, i més i més. — Quaranta Horers: A la iglesia parroquial de Ntra. Sra. de la Merced y St. Miquel Arcàngel. — Hores d'exposició: 10. — Es vuit del matí a les sis de la tarda. — Demà: A la mateixa iglesia. — Cort de Maria: Ntra. Sra. de l'Esperança a sa iglesia. — Després: Ntra. Sra. del Roser, a la mateixa iglesia. — Tardor: Un dia després de la dedicació de Barcelona, el blanc — La de Gomà: Santa Eulàlia, vinda, color blanch. — A doce o dotze noches: Dijous, dia 21. Tora de Sant Lluís Gonzaga.

Don Modest Mitjans Vilageliu

ha mort cristianament

(A. C. S.)

La seva esposa Neus Vila, fills Enric, Joan y Alfons, filles polítiques Dolors Balcells y Maria Teresa Fabrò, pare polític Fioclo Vila, germà Juli, germana política, nebots, cosins, demés parents y les relatives socials «Mitjans y Palàs» y «Carreras y Mitjans», al participar als amics y coneguts tan sensibles perduts els preguntaren el tinguin present en llurs oracions y's dignin assistir a la casa mortuoria, Diputació, 331, avuy, dilluns, a tres quarts de tres de la tarda, per acompañar el cadavre a la iglesia parroquial de Nuestra Senyora de la Concepció d'allí al Cementiri del Sudosten.

No's convida particularment

FANTASIES

La llevor d'Afrodita

A la meva cambra de treball hi tinchi naturalment una reproducció en petit d'Afrodita de Milo. Y, cara a cara ab ella, un gravat representant la Victòria de Samotracia. La serenitat realment olímpica ab que l'una soporta la marça de les extremitats superiors, contrasta amb l'embranzida que sembla d'altra, cercant, ab tota la furia de les seves ales rompudes y ab el moviment de tot el seu cos palpitant, la testa que molts siges enera descansava damunt del seu tronch.

Milo y Samotracia son dos noms actuals avuy per avuy. La guerra d'Orient no fa. Per això molt sovint, interromp qualsevol lectura que'm porta a la imaginació aquelles illes, per contemplar alternativament Afrodita y la Victoria que s'han vingut y somiar una estona.

Era a altres hores de la nit. Furgant en un mont de periòdics, llibres y revistes, apalindava les meves insaciables curiositats fantasiadores, quan, sobtadament, el fregadís d'un vol neguós va ferme fer un surt. A l'aixecar que els ulls van veure una forma alada que, giravolt desesperadament, semblava una gran papallona esmagaperduda per la vigor d'una flama. Topava per les parets, es gallimpava els quadres que hi pengen, s'aturava un moment sobre una libreria, fregava una escultura moderna-model fobjecte d'arts—y'n fugia esgrafiada, s'enlairava fins al sostre, rebota fins a terra y enllach trobava repos.

Seguint ab la vista son vol, vaig topar d'esquart ab la Afrodita y vaig veure la sobiranà estatua mòrta angúsniosa, com si cerques en els seus dintres el ressò d'una parla morta de molts cents anys. Sotiadament el va trobar, y va dir en grecs el més clàssic:

—Soc aquí. Guinda per la veu, la forma alada va dirigir-se a la cartella hont descanxa la Afrodita y se va asseure en un dels angles. Era la Victòria de Samotracia que havia fugit del quadre hont se la veia poch abans y en el qual no hi havia una altra cosa que la proa d'embarcació que la sosté d'habitat.

—Estona ha que us cercava—va dir la Victòria, ab un accent que, com es natural, no li passava del coll.

A lo qual va replicar Afrodita, entrant ja en conversa:

—Crou, filleta que'n tenia desitge de veure aprop. Y moltes vegades t'ha volgut cridar, però no atinava a trobar les paraules. —Es van lluir el temps de la nostra! Grecia!

—L'Al—va sopirar la Victòria—aleshores vos tenia brassos.

—Ja ho pot dir. Y tú festa.

—Y eres hermosa, gran Zeus, ab la meva esquerra alada sostinent uns drapells que ab la dreta aguantant les drapells que uns embolcallen de cintura en avall.

—Si, filleta, si. Ens ha ben maltractat al compare Kronos.

—Vos ray encara! Perque, si bé no teniu braços, teniu la testa y disfrutes de la vista y la claretat, mentre que io mai sé hont soch l'obra estatua de mi! Creyeu que es un gran mal per una escultura haver perdut la testa.

—Potsir si que tens rabòs mes jo't diu que may he estat tan bò ni tan aoplug de tot perill com durant els silges que vain passar enterrada a la illa de Milo. La nostra Grecia era esclava.

—Què podia fer, doncs, una divinitat que s'estimés, sinó dormir? Y jo dormia el son de marbre, somiant en la resurrecció de la patria morta. —Un dia, vaig sentir que s'esquerdava'l sostre de la mena de cripta hon geyá. «La patria deu haver deixat d'estar junyida y venen a desparteres, vaig dirme d'una illa sioniana. Però no, els que'm venien a desparter eren uns pagesos que, al vèurem, varen fer grans mostres d'alegría pensant ab els diners que podríen traure de mi. Ja ho veus, filleta: yo, Afrodita, venuda com una esclava.

—Es la sort que sovin totes un dia o altre.

—Espera't, que no he acabat. Vetaqui que, arribada la nit, aquells pagesos, pare, fill y nebó, se m'varen encudrir de cintura per amunt a la seva cabona. —Si que m'varen partir pel mitjà!

—Mentre's que m'varen partir pel mitjà que, arribada la nit, aquells pagesos, pare, fill y nebó, se m'varen encudrir de cintura per amunt a la seva cabona. —Si que m'varen partir pel mitjà!

—En el concert extraordinari que deu dicar als congressistes del III Congrés Nacional de Música Sagrada, farà l'Orfeó Català en el Palau de la Música Catalana, el propi-vinent divendres, al vespre, ademés de donar-se la primera audició del motet número 1 de J. S. Bach, s'estrenarà un «Hommage à Santa Cecilia», del mestre de capella de la Catedral de Vich, el reverent Lluís Romeu prebore.

Ademés del concert de l'Orfeó Català, y sempre dedicats als congressistes, hi haurà concert en el Palau el dissabte y dumençó al vespre, de la setmana vincenta. Dissabte, de música de cambra a caravoch del Quartet Renaixement y diumenge un recital de piano per l'excelent pianista Alexandre Riba.

cobert y se me n'enduyen el tors no sé ahont, agarrotat fortament sobre un bayart. L'embraixada francesa, veient de mar endins el rapte que intentaven commetre aquells homes de la raça dels Forpresos, llensa en terra la marineria. Y si allò no va ser Troya, poc se'n va mancar. Cops de bastó, cops d'espasa, cops de tot hi va haver. Semblava que tornessin als bons temps de la nostra gran patria.

L'arribar aquí, Afrodita va sospitar. No us emocioneu, senyora—va dir la Victoria ab aire de condol.

—Es que recordo la pèrdua dels braços. Perque en la batalla va ferse malbé el bayart hon m'varen. Y quan els turcs varen haver fugit, els francesos varen haver d'arroxegarme a tomballs cap al vaixell que's havia dut. Y a cada tamborella saltava un boef de marbre. Molts varen ser recollits però molts altres no y anis com el toro, y el cap varen poderse salvar, igual que les draperies que'm cobreixen de cintura en avall y que durant dos dies varen haver de disputar els francesos ab els turcs, per tenir-s'hi que ja embaraçaven la petita nau que els conduïa, els braços varen romandre fets bocins a les platxes de Milo. Y aquí tens explicat com vaig perdre els braços.

Un silenci va seguir a les paraules de Afrodita. Ja es cosa sabuda que's grans dolors son muts.

Y jo vaig despertarme i vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de via única, es insuficient per transportar homes y cotxes.

El servei de la Mitja Lluna Roja (equivalent de la Creu Roja), com tot lo de Turquia, està molt mal organitzat: quasi no hi ha ambulàncies; jo he visto fer vuit homes a peu, duent per tota cura un traç, d'atzap a la ferida.

Però tot d'una ruma, i ruma, vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de via única, es insuficient per transportar homes y cotxes.

El servei de la Mitja Lluna Roja (equivalent de la Creu Roja), com tot lo de Turquia, està molt mal organitzat: quasi no hi ha ambulàncies; jo he visto fer vuit homes a peu, duent per tota cura un traç, d'atzap a la ferida.

Però tot d'una ruma, i ruma, vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de via única, es insuficient per transportar homes y cotxes.

El servei de la Mitja Lluna Roja (equivalent de la Creu Roja), com tot lo de Turquia, està molt mal organitzat: quasi no hi ha ambulàncies; jo he visto fer vuit homes a peu, duent per tota cura un traç, d'atzap a la ferida.

Però tot d'una ruma, i ruma, vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de via única, es insuficient per transportar homes y cotxes.

El servei de la Mitja Lluna Roja (equivalent de la Creu Roja), com tot lo de Turquia, està molt mal organitzat: quasi no hi ha ambulàncies; jo he visto fer vuit homes a peu, duent per tota cura un traç, d'atzap a la ferida.

Però tot d'una ruma, i ruma, vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de via única, es insuficient per transportar homes y cotxes.

El servei de la Mitja Lluna Roja (equivalent de la Creu Roja), com tot lo de Turquia, està molt mal organitzat: quasi no hi ha ambulàncies; jo he visto fer vuit homes a peu, duent per tota cura un traç, d'atzap a la ferida.

Però tot d'una ruma, i ruma, vaig recordar que aquell dia havia llegit en un diari parisenc la relació de les peripècies sofertes per la gran estatua abans d'arribar a ocupar el lloc d'honor del Museu del Louvre; relació per la qual sembla haver provat definitivament la positura que tenien els braços de la estatueta.

Y a més, manca total d'artilleria. En 15 dies de campanya, no he vist més que una bateria. En aquesta guerra's turcs s'han batut ab fusells contra nous.

Els soldats son, en general, ben equipats y solidament armats; el mauser es glamentari es un fusell excepcionat, y les municiónes no sembla que escassegen.

Els homes van molt ben habilitats ab capots grisos y un curiós sbachiclo, que es una mena de capuzeta. Però en canvi estan mal alimentats. Los carros tirades per bosus, may arriben a temps, y un xic de pluja los retarda, enfangantze les rodas fins a botó pels camins fangosos.

A més, la manca d'organització i les órdes contradictòries que circulen, fan que molt sovint les carretes errin per les places cercant l'indret que se's hi da, y d'aquesta manera, quan arriben es que arriben—sempre es tard. El ferrocarril, de

dor no ho permet. El president tracta de posar ordre, però es morí.

Seguia l'escàndol, y de la dicta del primer per s'urten veus de quinquerons los asesins de Ferrer, i numeraria Mauris.

Un home després de la plateya, se dirigíx a la presidència y diu:

—No habeis de haver política.

Un altre, també després de la plateya, incapaix a la presidència. No entenem lo que diu, però veiem que variis concorrents se li abraonen, y a cops de puny el trenen fora.

El delegat senyor Bravo, que va de l'un cantó al altre imposant ordre, veient que l'esca d'el pectoral seu van fer 20 individus sinuos al primer pis; i puja, en fa detener 3 y se restablen la calma.

A tot això, els que ocupen la presidència han permanescut en els locals.

Final

El president senyor Farga, dia 19 de novembre ab tanta falta de pietat que converteix l'homena en bestia (Aplaudiments).

Els liberals protesten d'un crim que no va contra un home, sinó contra el dret. (Aplaudiments). Es pren forma una gran germandat dels homes bons contra els criminals. (Aplaudiments). L'incident esdevingué no significà un fracàs: els organitzadors no han vingut a excitar passions de cap mena, sinó a lamentar y reprevar un crim contra l'ordre, el dret y la justícia.

No sobreix aquí tants homes il·lustres que no s'hagen de doldre la pèrdua d'un d'ells. Molt bé, molt bé.

En un fogos període, que es aplaudit, tensura als promotores d'incidents y desordres.

Creu que l'obra den Canalejas redonada a l'Espanya, y es trist que un assassí hagi enviat a la tomba al redemptor.

Anuncia una acció persistent pera que la democracia triomfi y pera que desapareixin les aberracions socials. A les feines, o se les dona o se les exterminen. (Aplaudiments).

Acaba dient: «A un cantó els homes honrats, al altre els malvats. (Aplaudiments).

Son llegides y aprovades les conclusions següents:

«Formular una protesta suscripta per totes les entitats que representen l'activitat de la vida de Barcelona.

«Imposar per prescripcions legals a tota societat recreativa l'obligació de mantenir centres d'educació per esborrar la torpeza moral.

«Imposar de la mateixa manera a totes societats l'obligació de pagar un tribut pagat en el descompte proporcional de la quota social pera remeyar desdites collectives.

«Organizar una manifestació pública en la qual apareixin, sense distinció, tots els prestigios de Barcelona.

«Extindre l'accés de les classes podenses en benefici de les humils.

La sortida s'ha rapidament y sense incidents.

Els tres detinguts son portats a la delegació del Paralelo, honrada prenen el nom y els deixen en llibertat.

—**PER TELEFON**

Miting de protesta

Madrid, 18, 12'30 matinada. Presidit pel president de la Juventut Liberal, s'ha celebrat al teatre de la Granvia, un miting organitzat per les Joventuts liberal y conservadora, per protestar del assassinat del senyor Canalejas.

El local estava ple.

El primer orador ha sigut el diputat provincial liberal senyor Serra, qui, després de dedicar senides frases a la memòria del senyor Canalejas, ha dit que ja hi arribat l'hora de que's reunixin per a parlar els homes honrats, perquè la tribuna pública no ha de ser oca per a ser oca pels enemics del dret.

Attribueix el crim de que ha sigut víctima el senyor Canalejas a malsanes pre-dicacions.

Parla a continuació el procurador senyor Tercero, redactor del «A B Cs», y que no's pot consentir que hi hagi una secta que vagi contra la patria y contra la família.

Condempna els atentats personals, y diu que si són monàrquiques han callat fins ara, no ha sigut per por, sino per perteneixer a un partit d'ordre.

L'assassinat del senyor Canalejas ha demostrat que l'anarquia no respecta ni ells, ni persones, ni llibertats.

Condempna la Escola Moderna y sonen mortis am en Ferrer.

Recomana a la Joventut monàrquica y patriòtica que recorrerà Espanya per fer campanya monàrquica y patriòtica.

Don Feran Canella diu que'l Còdich penal castiga a l'inductor tant com al criminal.

Se sent un «Mor en Pau Iglesias! Démà respecte per les idees però ràstich però's elements per ells y acaba ab visques al Rey, a Espanya y an en Canalejas que son contestats per la mitjana.

El senyor Fabra, conservador, diu que hi ha espanyols que ho son sols per haver nascut a Espanya, pero no per l'amor que li prenencen.

Descobreix l'existència d'una societat anònima que té el seu centre a l'estrange, la finalitat de la qual es apoderar de lo que per més del crim.

Qui queis orgues oficials d'aquesta societat son els periodistes republicans abouti.

Condona als directors del obrerisme, dels que diu que tenen a cada moment ab el Còdigi Penal.

Afirmà que'l problema d'Espanya es un problema de justicia, y cita casos de delictes de vaga que sois han sigut calificats com faltes, pels tribunals. (Se sent un vist a la magistratura espanyola.)

Termina dient que hi ha que caminar seguit l'exemple del Rey.

Fa el resum el que diu la Joventut Conservadora senyor Alvarez Aranzas, regidor del Ajuntament de Madrid, qui dedica un recor d'al senyor Cánovas del Castillo, víctima també de l'anarquia.

Diu que cal parlar ab sinceritat y edur al poble terra que no conseqüí la llibertat ab el libertinatge.

Afirmà que la tribuna s'ha convertit en plataforma per als que, mancats de honestat política y de moralitat, aporten al llençatge violent y han portat el llibre a la premsa, arrancant fins a la vida privada de les persones ab caricatures de mal gust.

Hem vist-ho afegit—que s'ha arribat a predicar el crim al ampar de la imunitat parlamentaria. Cal formar dos grups: un de les persones decentes y l'altre de criminals, y colcar a un costat els homes honrats y al altre els costatiles. (Espanya recomana que's prenigu per guia al monarcas y que's disolgan els retrets ab ordre comple).

Tots els oradors han sigut molt aplaudits.

L'acte ha acabat sense cap incident.

La policia que la premsa fa ab motiu del assassinat del senyor Canalejas, ha produït en la policia l'efecte contrario: el resultat ha sigut que s'han

reunit a la Questura Superior, ab el coronel, els comandants y els comissaris dels districtes de Madrid, y han acordat que el senyor Fernández Llano porti la representació de tots para pregar al ministre de la Governació que s'inici un expedient ab l'objecte de depurar responsabilitats.

Com a conseqüència d'això, se diu que se publicarà un Royal Decret disposant que s'obri un expedient governatiu, encarregant la instrucció a un magistrat del Tribunal Suprem y que's citarà pera que declarin al jutge de la Secció d'investigacions de Madrid y al comissari a seix ordres, al inspector de la policia espanyola a París y al que presta servei a la frontera francesa.

Les actuacions judiciales

El jutge senyor Moreno ha seguit treballant en les diligències ab moin del assassinat del senyor Canalejas.

Ha declarat davant d'ell un individu anomenat Vicenç González Biñon, denegant com suposat anarquist i còmplices y que ha passat la nit en la quaterna de polícia.

Ha sigut conductat devant del jutge y s'ha averguenat que es no inclos còmic que per deures va canviar de nom y de hostatge. Quan el jutge s'ha confrontat de que no té cap relació ni amistat ab els anarquistes, ha ordenat que segueixi deu a les resultes d'una causa sobre estafa.

Dels díes d'agost, se han deu a l'Alcaldia de Barcelona, per a la promulgació de la Llei d'home i d'oficina, que aconsegueix la seva vigència el 29 d'abril de 1878.

En resum, feya 36 anys que formava part del Cos d'emplets de la Diputació y 13 anys que desempenyava la secretaria.

Demà arribarà de Madrid el senyor Roig y Armengol.

fill de Vich y acabava de licenciar-se en aquesta Universitat en Dret civil y canònic y en administració.

Era axial al acabament de l'any 1875, y als pochs dies, o sigui al primer de gener de 1876, prenia possessió de la plaça d'oficina segon que havia guanyat.

En 29 d'abril de 1878 va ésser nomenat oficial de secció, y en 16 de maig de 1881, quefe de secretaria.

En resum, feya 36 anys que formava part del Cos d'emplets de la Diputació y 13 anys que desempenyava la secretaria.

Demà arribarà de Madrid el senyor Roig y Armengol.

Pel descans dominical

El miting d'ahir

Organitzat pel Centre Autonomista de dependents del Comerç y de l'Industria, se celebra ahir, matí, a les onze, el miting organitzat per les bases aprovades pel senyor Pastor de Roca, y que li presentaren algunes representants dels gremis d'aquesta ciutat. Presidi l'acte el senyor Puig y Esteve, president del Centre de dependents. Hi assistí el delegat del Govern civil senyor Casals.

Se llegiren les següents adhesions: del Centre de dependents del Comerç y de l'Industria de Sabadell; Associació professional de dependents de Comerç y de l'Industria; Associació mixta de dependents d'escriptors; Societat de barbers d'El Figaró; Unió de dependents de comestibles; Societat de dependents de venda de confeccions; Associació de dependents d'espardenyera; Unió de dependents del ram de robes feches; Obrers rellongers; Unió internacional per la protecció del obrer; Dependents de Comerç y de Lleida.

El senyor Casals prengué la paraula, diant que ja es arribada l' hora de la revindicació dels drets dels dependents y de l'indústria.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Diu que es lamenta que es no s'ha deu a l'home una tasca pròfita y defensiva.

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

307

Una necessitat

Els comerciants, els industrials y desmés estaments s'organisen pera la defensa de llurs interessos comuns, que també son els generals.

Els pagesos, a l'escolta de la Catalunya-Balear, de la Lliga de la defensa de l'arbre fruiter, de la Unió de Viñeros, de Cambres, de Sindicats, de Municipals, etc., etc., també venen fent-ho. Mes tots això no es prou encara.

Bó es defensar els productes de la terra en particular, mes, falta encara una Lliga de tots els terratians en defensa de la propietat rústica en general.

Eix això una necessitat que's fa sentir cada dia més donades les costums malejants que cada jorn se desenvolten més y més. Ens expliquem.

Antigament bastaven els guarda-boscos, els guardes-rurals o guardes-jurats, els moços d'Escràdra, la guarda civil, els sometent, etc., etc., per garantir la propietat de les malifites, de robos de llenya, fruits, pastures, incendis, desfruc de neus, mal tractes a l'arbrat, cascadores furtius, herbejadores, manegaires, robadors de fullam, de terra de bruch, paragüers a fer manches y basquets, culturaires, etc., etc. Mes avui, ab tos y son ben cel, no's basteu, per què furi han augmentat per varies causes... com son males costums, necessitats, y més que tot, falta de conciència y religió; tant, que robar a la pagesia casi se té com cosa corrent y les dites habituds que se senten en moltes boques ho provén sobradament.

«Els pagesos ray que s'ho cullen y n'los costa res...» Son pecats verats, «Els pagesos han de fer viure a tots y altres que'n sentiran; com s'il robaren, per exemple, o bé llenya del pages no soi tan penible com el robar una pega de mordadora a un botiguer del carter de la Boqueria o una peca d'angelines a un fabricant.

Tots els jorns llegim en els periòdics agrícolas, y els que no ho son, exemples d'ans que vos acaben de dir, seguits de planyes de «catacar», de «vedar», de perseguir els pastors que's fiquen en propietat sense tenir permís per fer-ho, de coidadores d'agnells, y de perseguir tota mena de furt y ladronci.

Tot això així uns diners d'aumentar tota classe de guarda rural. Es té. Quan-hi ha massa rates, però perdre no hi ha com aumentar el número de gats. Mes, després d'això, foró bò lo que hem indicat pràcticament: la formació de una «Lliga de defensa mutual», ab son centre de advocats, procuradors y demés a Barcelona, per exemple, a l'Institut Agrícola Català, cap y casal de tota la pagesia catalana, per escençarment degudament a tots els amics de lo que no es seu y pera que servis de fró a tots aquells gardinaires que fan dels bens rurals el llur camp de operacions il·licites y penades per les lleys del pais.

Mediu els que poden fer-ho y pensem tots en la forma miltor de treuren de l'esquena aquesta plaga social. Ets pagesos com a pagesos y els demés esmentats pel dret que toca.

Fora, al nostre entendre, un gran bò moral y material el perseguir fortemen en els tribunals als amics de lo que no es seu y s'ho apropien. Se saneciran molt les costums y se lluitarà al pobres pagues de que li furtessin lo que tant li costa de conseguir.

Emili PASCUAL Y AMIGO.
Terra-Blanca (Bruch).

Comentaris a una conferència

D. Frederich Rahola, davant de qui'm descoixio y dich que respecto y admiro com el més fervor dels seus entusiastes, ha donat fa pochs dies en la Casa d'Amèrica una conferència sobre l'important tema de «la emigració espanyola a Amèrica en 1911 y en el primer semestre de 1912», y no cal dir que tant per l'assumpto com pel consercient, lo que va dir el senyor Rahola va ésser d'un gran sabor patriòtic.

No vaig assistir al acte y no coneixes més que les referencies y ressenyes dels diaris de Barcelona, però aquelles vistes llargues de la tarda m'haren fer venir ganes de feriu uns comentaris pera la «Fulla Agrícola», perquè aquesta qüestió la considero intimament alligada amb l'agricultura del nostre país.

Que aquesta corrent d'homes de gent, de parla de setembre, d'affects y de diners, resulta beneficiosa y patriòtica, no se'n convenç plenament al llegar-lo que va dir el senyor Rahola, y jo n'estic convencut des de que, com a metge en un trasllat, heu de tocar transportar des de l'altre cap allà y d'allà cap aquí, el baró agradonat de passatge; mes, tan interessant problema té de tractar també baix altres aspectes y en particular l'agrícola.

La causa de la emigració es de l'agricultura y per l'agricultura; la gran massa emigrant son obrers del camp que no poguen viure aquí, o pensante que no hi poden viure, marxen a Amèrica pera ser allí també obrers agrícols. El mateix Sr. Rahola ja ns diu que, la disminució que acusa l'any 1911 respecte al 1910, es deuguda a les bones cultius que varem tenir per aquí. Es lògic pensar, doncs, que si en aquestes condicions havem arribat a qualificar de dolenta una cultura en que la xifra mitja de producció fos de 147'7 fanegues per hectària, però això sols indica que s'han millorat els conreus, la causa de mala cultura d'en-guany, es el temps anormal que hem passat.

Son aquest any una excepció les cultures de les províncies de Madrid, Àlava, Guipúzcoa, Vizcaya, Lleida y sobre tots Logroño. Les seves cultures, sense arribar a la mitja de producció, poden considerar-se bones, per la gran distància que les separa de la recolleción d'altres províncies limítrofes.

Les províncies de major producció han sigut tanmateix les més castigades. En punt a rendiment per hectària ocupen els primers llocs Logroño, ab 32'6; Madrid, ab 28'3; Lleida, ab 24'7; Còrdoba, ab 24'3, y Ciudad Real, ab 20'8. Els últims llocs corresponen a Almeria, ab 3'9; Oviiedo, ab 4'9; Coruña, ab 5'1; y Pontevedra, ab 6'1.

El major acopí lo logren les províncies de Burgos, ab 3.407'587 fanegues; Toledo, ab 3.280'111; Còrdoba, ab 2 millions 853'850; Cuenca, ab 2.846'504, y Sevilla, ab 2.840'386.

El menor correspon a Pontevedra, ab 22.200; Orense, ab 22.386; Lugo, ab 83.106; y Almeria, ab 103.474.

Jean RIBA.

La cullita de blat

Estadística general

Com cada any, «El Nort de Castilla» de Valladolid, ha publicat un númer extraordinari destinat a estudiar la cullita de cereals al mon y principalment a Espanya. Se val de nodrida informació de correspondents y de moltes estadístiques y gràfiques.

Creiem que pera los nostres lectors tindran interès alguns dels datos que transcribim:

En conjunt la producció europea es superior a la dels tres últims anys; ha superat a la de 1909 en més de 100 milions 500.000 hectòtires, y a la de 1911 en 122.100.000 hectòtires.

Aquest augment en gran part ha sigut provocat per les bones recollecions de Rússia y la Turquia europea.

Han tingut augment de cullita d'Espanya, Hongria, Austria, Hercegovina, Italia, Alemanya, Rumania, Serbia, Grècia, Anglaterra, Bèlgica, Holanda, Noruega, Suècia, Dinamarca y Turquia.

Els augmentos son notables a Rússia y Turquia; les disminucions ho son a Itàlia, Espanya y Rumania.

AVIS IMPORTANT

La Direcció de la revista ilustrada d'Agricultura «EN EL CAMPO», vist l'èxit immens assolit per dita publicació y a petició de nombrosos suscriptors, ha decidit publicar un SUPLEMENT de cotisió de mercats nacionals y extrangers, notes, notícies y articles de defensa de l'Agricultura y rames anexes. El primer número de dit SUPLEMENT apareixerà dia 23 del corrent mes, y després els dies 8 y 23 de tots els mesos. Tant d'aquest SUPLEMENT com de la REVISTA ILUSTRADA n'enviïn números de mostra; pera si n'hi ha prou ab escriure'l nom y poble clarament en aquesta ratlla en blanch y enviarlo a l'Administració, Valencia, 362, Barcelona.

D. _____
desitja ____ número de mostra del SUPLEMENT o REVISTA ILUSTRADA.
(Borrar lo que no's vulgui).

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDES SERDÀ, ROS Y C. A.

Barcelona: Corts, 539. - Vilafranca del Penedès: Rhla, Sant Francisco, 15 y 17

Telèfon 3.022

Productes enològics purs.

Aparells d'anàlisis de vins, de la casa Du-jardin, successor de Salleron, de París.

Productes anticroptogàmics.

Adobs químics y orgànics.

DEMANES LLISTES DE PREUS

Assia no ha sigut gaire beneficiada aquest any per la cullita de blat.

Les Índies y Persia, les exportacions de les quals juguen gran paper en el consum mundial, han quedat per baix de la recolleción de 1911.

Han tingut augment el Japó y la Turquia asiàtica. Aquesta última sembla favoreuada en raó inversa de sos múltiples conflictes.

Molt important es el conjunt de la cullita americana, ja que sobreposa a prop de cinquanta milions d'hectòtires la més alta xifra de la cullita en els últims tres anys.

Se deu aquest augment a la considerable producció de Norteamèrica y el Canadà, que han forstat els seus camps de blat als resultats admirables, sens dubte per atendre millor a les creixentes necessitats del consum.

Ademés Mèxic y Uruguai tenen major cullita, sostenint abadies nacions l'altra que's venia notant en la producció de 1910 y 1909.

L'Argentina, país que entra en el conjunt mondial ab un respectable tant per cent del negoci blater, per ses colossals exportacions, sofreix aquest any una mermada bastante notable, que haurà de rebre molt el stock disponible. Ab l'Argentina se troba en baixa Xile.

Molt deficient ha sigut la cullita africana, car se troben en baixa los principals països productors com son Argen-tina, Tunís y El Cabo y Transvaal. Egipte ha arribat a una xifra tan elevada sobreponyuda a la de 1910, any en que seixentzeix logrà una excelent cullita.

A Oceanía figura Australia en baixa.

El resum mondial dona un exès sobre l'any passat de prop de 100 milions d'hectòtires y mantenen els records igualment sobre els anys precedents.

Encara que les xifres de producció de blat tenen cada any tendència a augmentar, aumenta també el consum.

Se consumiran mil trescents milions d'hectòtires y quedarà al finalizar la campanya un remenant de 100.000.000, igual a la xifra diferencial dels remanents de 1911 ab els gastos probables y el remenant del actual al finalizar la campanya.

A Espanya

La cullita del blat ha sigut dolenta en el nostre país, si bé com passa en altres països de poqua cullita, el bat ha resultat bo.

A una pregunta del diari de Valladolid, contesten els informants que la cullita ha sigut inferior en un cinquantat en un setanta per cent, més, etc.

Es veritat, observa l'esmentat diari que uns quants anys enrera, no'n hauríem arribat a qualificar de dolenta una cullita en que la xifra mitja de producció fos de 147'7 fanegues per hectària, però això sols indica que s'han millorat els conreus, la causa de mala cullita d'en-guany, es el temps anormal que hem passat.

Son aquest any una excepció les cultures de les províncies de Madrid, Àlava, Guipúzcoa, Vizcaya, Lleida y sobre tot Logroño. Les seves culturas, sense arribar a la mitja de producció, poden considerar-se bones, per la gran distància que les separa de la recolleción d'altres províncies limítrofes.

Les províncies de major producció han sigut tanmateix les més castigades.

En punt a rendiment per hectària ocupen els primers llocs Logroño, ab 32'6; Madrid, ab 28'3; Lleida, ab 24'7; Còrdoba, ab 24'3, y Ciudad Real, ab 20'8. Els últims llocs corresponen a Almeria, ab 3'9; Oviiedo, ab 4'9; Coruña, ab 5'1; y Pontevedra, ab 6'1.

El major acopí lo logren les províncies de Burgos, ab 3.407'587 fanegues; Toledo, ab 3.280'111; Còrdoba, ab 2 millions 853'850; Cuenca, ab 2.846'504, y Sevilla, ab 2.840'386.

El menor correspon a Pontevedra, ab 22.200; Orense, ab 22.386; Lugo, ab 83.106; y Almeria, ab 103.474.

Jean RIBA.

Consells de Columela als vinaters

Separació de varietats

Separa y distribueix, per quadres y canals, les diferents castes que coneixes, ab lo que serà fàcil reparar tota confusió, y al fer empelts poder ben triar les pomes.

Els augmentos son notables a Rússia y Turquia; les disminucions ho son a Itàlia, Espanya y Rumania.

IX Congrés I. d'Agricultura

Conclusions definitives

SECCIÓ II

Estadística

Srs. Bernis Llesage, Paitant, Henry y Descombes.

1. Que en todos los países se crea un servicio especial de estadística con el fin de dar a las poblaciones rurales los datos de toda clase que necesitan para orientar su producción, poniendo a su disposición los recursos financieros y los medios de acción indispensables para su funcionamiento.

Deberá procurarse que las estadísticas se publiciten lo más rápida y frecuentemente posible.

2. Se adoptarán en cada país disposiciones legislativas y administrativas para asegurar la comprobación, más frecuente que sea posible, y la publicación, no solamente de los precios de las ventas de los productos de la Agricultura, sino también de las cantidades de éstos ofrecidas y vendidas.

3. Que se invite al Instituto Internacional de Agricultura de Roma, para que ponga lo más rápidamente posible, a la disposición de los agricultores del mundo entero los datos estadísticos que los Gobiernos le transmiten y desarrolle en la medida tanto sea posible el servicio de informes estadísticos que publica actualmente.

4. Para conseguir el estudio comparativo de las estadísticas de los diferentes países relativos al comercio de los productos agrícolas y de sus industrias derivadas, sería de desejar que se estableciesen en cada país para las transacciones usuales ciertos tipos de calidad corriente que pudieran servir de base a la comparación.

5. Que se invite al Instituto Regional de Agricultura de Roma, para que estudie a estudiar el tema de la cuestión de la cálcula de catastro, con el objeto de establecer aquéllos tipos que sea posible.

5. Para las cosechas de los cultivos más importantes, igual son, por ejemplo, los cereales, las estadísticas deberían comenzar en cuanto son apreciables las diversas fases vegetativas y ser publicadas mensualmente, hasta el periodo que inmediatamente precede a la recolección.

5. A modo de Vinculadores de Catalunya-Dénia, dimarts, celebrará reunión el Consell Regional de la Unió de Vinculadores de Catalunya, essent l'objecte principal de la mateixa el tractar de l'Asamblea general de 1913 que estaba en el seu dia celebrar a Cervera en el mes de febrero.

A propósit de dit acte el president del C. C. de La Segarra don Frederich Tarruell ha reunit a aquell, havent acudit tots els consellers, ab extraordinari entusiasme, la notícia de la celebració d'«l'Assamblea, a la qual han decepcionat cooperar ademés les autoritats y forces vives de l'antiga ciutat.

Tot lo qual fa esperar que la segona Asamblea de l'Unió de Vinculadores de Catalunya, serà tan fecunda en fructs, com ho fou la primera.

OLIVERES ARBEQUINES, de so-
ca, procedents d'Urgell. Tenen dos anys.
Se venen a Gran

